

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Československé církve evangelické
v Praze 5-Smíchově

Vánoce

Matouš, Marek, Jan a Pavel. Každý z nich nahlíží tajemství Vánoc jinak. Teolog Pavel ani slovem nezavadí o ovečky, hvězdičky, zvláště těhotnou Marii. Hledí na Krista jako na druhého Adama, Boží moudrost, která povolává do života, ve které se rodí nová identita, vždyť "nežiju už já, ale žije ve mně Kristus". Mystik Jan hledí na „Slovo za“ a „Slovo před“ vším Bohem vysloveným a vyslovovaným stvořením. Kristus se rodí do našeho života z Ducha a Pravdy, je chlebem života. Dále pak úsporný pozorovatel Marek, pro kterého se Kristus rodí až v momentě setkání. Setkání s učedníky, s Janem Křtitelem, s démonem na poušti. Tam se slaví narozeniny Krista. A nakonec Matouš, který sleduje tradici zaslíbení a zápasícího Josefa. Josefa, jako muže, kteří přijímá „problematickou“ ženu a přijímá nebezpečnou cestu s ní spojenou. A také sleduje, jak ta tradice se může otevřít kultuře z venku, jak komunikuje a vytváří mosty a komunikuje. Kristus – poutník, bezdomovec a cizinec.

Následující čtvery Vánoce budeme tedy na Smíchově nahlížet na Kristovo narození na svět, Kristovo narození pro nás a Kristovo narození v nás. Mám naději, že v nás bude růst citlivost na takovéto rození Krista, na takovéto Vánoce. Jestliže ano, pak už nebude potřeba být rozladěn agresivní reklamou, nebo být hnán k „bohatým Vánocům“. Slavme chudé Vánoce — skryté Vánoce, tak zůstane prostor na skutečné obdarování. Jsou to totiž také svátky našeho vlastního rození a narození. Jsou to totiž také naše narozeniny.

Tyto Vánoce tedy začneme právě Matoušem a jeho Kristem. Kristem putujícím, Kristem bez domova, Kristem, který přichází ze směru, kterým nikdo nevyhlíží, Kristem, který se rodí v chudobě našich vztahů.

Maroš Kláčko

ROZHOVOR

se Sárrou Kláčko

Ahoj Sáro,
prý ti mám položit pár všetečných otázek. Tak třeba:

Odkud jsi k nám vlastně přišla a na co ráda vzpomínáš?

Narodila jsem se v Praze, ale vlastně jsem si moc dlouho Prahu neužila. Když mi byl rok, rodiče se rozhodli odstěhovat na vesnici do jižních Čech a žít si tak svůj romantický sen o venkově. :) Máma ráda vzpomíná, jak prvních několik týdnů „nasávala“ to ticho bez zvonícího telefonu, tehdy jsme totiž telefon neměli a přátelé nám volali do telefonní budky na návsi... Vždycky pak nějaké dítě přiběhlo s křikem: „Růžičkovi, máte hovor!“ Jinak to asi až tak romantické nebylo. Nastěhovali jsme se na nevyužívanou katolickou faru, a než byla zprovozněna půda, bydleli jsme jen ve dvou místnostech, v koupelně nám v zimě zamrzala voda... Já přesto na tu dobu vzpomínám jako na idylické dětství, tyhle věci jsem si uvědomila až zpětně. Bylo nás vždycky spousta dětí, takže bylo s kým si hrát. A to bylo přece mnohem důležitější! :) My sourozenci jsme byli tehdy čtyři (v Nedvědicích se narodil nejmladší bratr Jakub, v té době mi byly necelé dva roky, Šimonovi tři a půl, nejstaršímu Jáchymovi pět, nejmladší sestra, Marie, se narodila šest let po Jáchymovi). Naproti přes chodbu bydleli kamarádi se třemi dětmi v podobném věku a o pár kilometrů dál zase další, takže nebylo neobvyklé, že nás pobíhalo po zahradě třeba patnáct. Proto, když se někdo ptá, jak to ti moji rodiče zvládli, ráda odpovídám, že jsme je klidně celý den ani nepotřebovali! :) To je samozřejmě nadsázka, rodiče se nám věnovali hodně, táta nám třeba s železnou pravidelností četl před spaním, na to vzpomínám ráda, jak jsme četli Hobita, Letopisy Narnie, italské pohádky... Nebo jsme si dělali tzv. černé hodinky. Posedali jsme si v pokoji na koberec, zhasli všechna světla a poslouchali nějakou klasiku z gramofonové desky.

Jak nad tím tak přemýšlím, je zvláštní, že se mi rychleji vybavují ty vzpomínky s tátou, ale to už je ta dětská nespravedlnost.

Ze svého dětství jsem vyvodila takový závěr, že dítě v podstatě potřebuje hlavně dvě věci – bezpečí a rodiče, kteří mu jsou k dispozici, když je potřebuje. S nedostatkem materiálního zabezpečení a pohodlí se dokáže, podle mne, vyrovnat mnohem lépe než s nedostatkem těch prvních dvou.

A na co ráda vzpomínáš z poslední doby?

Otázka je, co myslíš tou poslední dobou. Pro mě byl celý ten uběhlý rok natolik intenzivní, že je těžké něco z něj vybrat. Byl to vlastně první rok, co jsme s Marošem svoji, první rok ve smíchovském sboru a tak nějak první rok naplno v Praze. A samozřejmě doba studia je celkově intenzivní, člověk se seznamuje s novými lidmi skoro každý den... Tak to můžu vzít popořadě: Ráda vzpomínám na naše jarní putování po pyrenejském podhůří, kdy nám s Marošem nad hlavou létali orli.

Ze sborového života myslím stále na návštěvy Vlasty Wagnerové, jak si u ní návštěvníci podávali dveře, plnili návštěvní knihy a spláceli tak dluhy svoje i těch, které Vlasta věrně navštěvovala, a sami je už splatit nemohli. Velkým zážitkem byl pro mě také koncert na Noc kostelů, kdy jsme zpívali s SPZkou Vivaldiho Gloria. A vlastně každé bohoslužby mě utvrzují v tom, že je tu ohromně příjemné společenství lidí a je nám tu dobře.

No a ze studií: účastním se ráda pravidelných „výjezdních seminářů“ z ústavního práva, které pro nás organizují naši tři oblíbení a nadšení učitelé Wintr, Antoš a Kysela. Jezdíme dvakrát ročně chodit po českých pohorích a povídat si při tom o různých právních radostech i starostech. Už je z nás taková stálá, byť pomalu se obměňující (omlazující se :) skupina přátel, včetně vyučujících, což je na jinak poměrně masové a neosobní právnické fakultě docela štěstí zažít.

Co bylo pro tebe podstatné v předešlém sboru?

Pocházím z evangelického sboru v Soběslavi. Pro něj je charakteristické asi hlavně to, že je hodně netradiční. (Také, že jsem si až do příchodu na Smíchov myslela, že oslovení „paní farářová“ se používá už jenom na Vysočině a na Valašsku. :) Jeho členové nepochází z klasických evangelických „rodů“, naopak mnozí přišli z jiných církví, nebo z úplně mimocírkevního prostředí. Myslím, že díky tomu se ten sbor nezacykluje v takovém tom „našem evangelictví“, ale je otevřený hledání nových cest a způsobů. Stinnou stránku to má v tom, že chybí taková ta pevná tradice nedělní návštěvy kostela. :) Sboreček je to proti Smíchovu malinkatý, což mu sice umožňuje větší akčnost (líbilo se mi např. že s uprchlickou krizí začali soběslavští hned plánovat přijetí syrské rodiny), ale taky limituje sborové aktivity. Musím říct, že mě až překvapilo, nakolik se v těch důležitých věcech oba sbory shodují. Právě v té otevřenosti a přátelské atmosféře bez soudů a „transgeneračních“ jizev.

Máš vytyčený nějaký cíl, něco, čeho bys chtěla v životě dosáhnout?

Ano, chtěla bych zestárnout k moudrosti a radostnosti. :) Trochu se tím vyhýbám mé neoblíbené otázce, ale vlastně to tak je. Inspiruje mě třeba bryskní smysl pro humor smíchovské starší generace. :) Já se jinak nedívám moc dopředu, nemám rozplánovanou budoucnost. Ne že bych na tom viděla něco špatného, zkrátka uvidím, kam mě vítr zavěje...

Co teď právě čteš (kromě skript)? /Kdo jsi, ti ale asi neřeknu. :-)/

Skripta ani tak ne, to spíš třeba trestní zákoník. :) Kromě něho mám rozečtenou jednoduchou knížečku německo-českou a jednoho polského básníka, jehož sbírku jsem si koupila na knižním festivalu v Táboře. Dočtenou mám povídku od Kundery a chci se pustit do další...

Tak přeji hezké čtení (tobě i čtenářům Alfy...)!

Díky.
dm

SPZ INOVUJE

Milé sestry, milí bratři,

na prázdninovém soustředění jsme se dohodli, že se od podzimu pokusíme pravidelně jednou měsíčně zpestřit bohoslužby naším zpěvem a to především písní, které se s celým shromážděním učíme jako nové. Zažili jste to už při dětských bohoslužbách (rodinné neděli) a zdá se, že by to mohlo fungovat. Způsob bude většinou takový, že nová píseň bude v předstihu zařazována při biblických hodinách, my ji pak zazpíváme kousek v nějaké zajímavé podobě, abychom vás povzbudili k ještě radostnější účasti na zpěvu, a posléze zbývající sloky nebo znovu celou píseň zazpíváme všichni dohromady. S doprovodem, nebo i po husitsku „à capella“.

I nadále se ovšem budeme snažit dodržovat tradici tří větších akcí – štědroodpoledních nešpor, velkopátečních pašií a Noci kostelů. Na první z nich – čtení písma střídané hudbou s pastorelou „Hej Hej, jeden i druhý“ na závěr, to vše v působivé atmosféře setmělého kostela – vás již teď co nejsrdečněji zveme. Nenechte se odradit zdánlivě nevhodným časem – 24. 12. v 16:30. Právě kuchařky, které si nejvíce stěžovaly, že musí v té době připravovat večeři, byly nakonec nejvíc spokojené – co šlo, to si nachystaly dříve a konečně nešly ke svátečnímu stolu málem ještě v zástěře bezprostředně po únavné přípravě, ale slavnostně naladěny v příjemné pohodě (ta chvilka na nutné dosmažení porcí už to nestihla překazit ;-)).

Budeme se těšit
Vaše SPZ
dm

Malý plamínek stále hoří

Ekonomická krize na úrovni celé společnosti je za námi. Nikoliv na úrovni jednotlivců. Stále máme mezi námi řadu chudých lidí, kteří balancují na hranici chudoby a pravidelně jim na konci peněz zbývá ještě spousta dní z měsíce.

Pro tyto chudé lidi, kteří nejsou bezdomovci, ale žijí na tenké hraně v chronickém nedostatku, shromažďujeme potraviny. Bývají to rodiny s malými dětmi, lidé žijící z nízkého invalidního důchodu a podobně.

V minulosti jsme od smíchovského sboru přijali potravinovou pomoc. Děkujeme za ni. Budeme vděční, když v potravinových sbírkách budete pokračovat.

Jako i malý plamínek svíčky ohřeje studené ruce, tak i jeden pytlík těstovin nasytí prázdný žaludek.

Seznam vhodných potravin:

rýže	olej
těstoviny	omáčky na těstoviny
luštěniny	balené trvanlivé sýry a salámy
masové a rybí konzervy	trvanlivé mléko/smetana
zeleninové konzervy (kukuřice,	vločky
hrášek apod)	čokoláda
konzervy hotových jídel	káva
marmelády	polévky
brambory	

Seznam nevhodných potravin:

netrvanlivé potraviny	cukr
sůl	kaviár
balené vody	lanýže
limonády	

S poděkováním z radotínského sboru,
Petr Špirko

Jednou větou

V říjnu proběhla vikendovka pro děti na Dobříši a také první bohoslužby nejen pro neslyšící v našem sboru.

Nedělka je obohacena o další čtyři učitele. K Marcele a Viktorce se přidala Zuzka Svihelová, Sára Klačko, Karel Müller a Honza Zemen.

Otevřela se nová biblická hodina, která probíhá úterý od 18 hodin.

Do bytu ve třetím patře se stěhuje německy mluvící evangelický sbor. Prostory projdou v následujících dnech rekonstrukcí.

Křesťanská služba volá do služby ...

Křesťanská služba

Hledáme do svého středu nové tváře s novým elánem a s novou chutí pomoci. Snažíme se navštěvovat potřebné, přinášet přání k narozeninám, nebo jen potěšit. Scházíme se šestkrát do roka - v příštím roce to bude v lednu, březnu, květnu, září, říjnu, listopadu. A možná také podle potřeby

....

Jenže .....

Jenže je nás málo. Na návštěvu pravidelně se vypravujeme dva. K poradě se nás sejde pět. K roznesení adventních balíčků se s velkým elánem přidává ještě bratr kurátor. A tak bychom v našem středu s radostí uvítali nové sestry i bratry.

Pokud byste si chtěli o práci KS promluvit, je Vám zcela k dispozici sborový bratr.

Jeronýmova jednota

Již od sjednocení církve v roce 1918 Jeronýmova jednota (JJ) podporuje finančně obnovu a výstavbu církevních budov nebo i nákladného vybavení jako jsou např. varhany.

Sbírka darů je konána průběžně od počátku roku do června. Původně byla konána při návštěvách, dům od domu, proto nesla název sbírka domovní. Shromážděné finanční prostředky jsou postoupeny seniorátnímu výboru JJ, který od nich oddělí jednu třetinu, určenou k rozdělení sborům v seniorátu. Zbývající dvě třetiny postoupí do ústředí JJ k rozřídění na výročním shromáždění.

Prosíme, nezapomínejte na sbírku Jeronýmovy jednoty.

Kalendárium

podzim 2015

29. 11. neděle 9:30 **1. advent - bohoslužby společně s německým sborem u Martina ve zdi**
6. 12. neděle 9:30 **bohoslužby s VP**
6. 12. neděle 17:00 **koncert Vocalissimo**
13. 12. neděle 9:30 **bohoslužby s VP**
13. 12. neděle 17:00 **koncert Basfifa**
19. 12. sobota 9:30 **generálka - dětská vánoční hra**
19. 12. sobota 17:00 **koncert Tibiapragensis**
20. 12. neděle 9:30 **bohoslužby, dětská vánoční hra**
21. 12. pondělí 18:00 **čtení vánoční povídky**
24. 12. čtvrtek 16:00 **štedrovečerní nešpory**
27. 12. neděle 9:30 **bohoslužby, káže Ladislav Páleník**
1. 1. pátek 9:30 **bohoslužby s VP**
3. 1. neděle 9:30 **bohoslužby s VP**

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5-Smíchov
Telefon: 251 564 204 <http://smichov.evangelnet.cz> e-mail: smichov@evangelnet.cz Bankovní spojení: 2300335514 / 2010
Rediguje redakční rada v nepravidelném složení Maroš Klačko & Aleš Kratochvíl